

Vrijdag

2 October.

De Lissingsche Courant verschijnt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertenties worden tegen betaling van 50 Ct. per regel, uitgezonderd huwelijks- en geboortebekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elke regel daarboven behalve 55 Ct. geregeld voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postduivenboeren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJNDINGEN.

ENGELAND.

EN, den 26. September. Gisteren avond heeft men zeldzaam luchtverschijnsel waargenomen. Om half de dampkring in een verlicht als bij een brandeschip, en zag men een vuurbol door de lucht van het Zuiden naar het Noorden. Dezelve liet een vallende star, flinkerende vonken achter, en na verloop van 5 minuten geheel verdwenen.

FRANKRIJK.

De regtbank te Boulogne heeft een zonderling vonnis. De identiteit moest bewezen worden van een vrouw, die registers van den burgerlijken stand was ingeschreven, als tot het mannelijk geslacht te behoren. Ingeveer 50 jaren werd te Nielle-lez-Calais een geboren, hetwelk men op de registers inschreef onder den naam van *François Neveu*, kind van het mannelijk geslacht. Deze dwaling werd eerst ontdekt, op het oogenblik dat deze nieuwe soort van *androgynen*, den verischheid hebbende bereikt, opgeroepen werd, om te ten einde omgast te vermijden. vergenoegde de middeelen, als tot het mannelijk geslacht te behoren. Eenige jaren later kwam *François Neveu* voor den burgerlijken stand, om een huwelijk te sluiten; maar toen men van den burgerlijken stand, terugkeerende voor een burgerlijken stand gedrochtheid vereeniging, weigerde, werd hij zing door, maar zonder de toestemming der kinderen ontstonden uit deze verbintenis; maar de mogelijkheid, om deze kinderen te laten wetten, en de kindelijke gevoelens, en *François Neveu* eischte voor de regtbank van Boulogne hare toediening van vrouw, die haar door een administratieve mislag was ontvallen, dat zij, na een halve eeuw, op de registers van den burgerlijken stand was ingeschreven, als tot het mannelijk geslacht behoorende.

BELGIE.

In Gent ziet men de appels en perenhooften, even als in de lente, voor de tweede maal in dit jaar bloeien. Een wandelaar van Avroy op Luik, ziet men aan eenen blader-knoppen ontweekten, de lindeboomen zijn groen en de kastanjeboomen staan in bloemen even als in de lente.

In de Namense gemeente Audenric is den 17 dezer, de hebric, de jongeling *Philip Henrion* op een verrijke wijze om het leven gekomen. Hij kwam zijner makker te spreken, zich buigende over de hut van een stoommachine; naauwelijks had hij omgezien, of hij bespeurde een vraging in de lucht. Zich dadelijk omkeerende, zag hij *Henrion* tussen de raden gemalen verdwijnen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 27. September. Z. M. de Koninklijke majestad van Hoogheidszels buitenlandsche reis residentie teruggekeerd. Men verneemt, dat de koning in den loop dezer week de reis naar Limburg nabij zal aannemen, om na verloop van 14 dagen hier te zijn.

Gisteren is voor het Provinciaal Gerechtshof in Zuid-Nederland het getuigenverhoor, in de zaak der ongeregelde en hier, voortgezet. De postdirecteur van Delft de hoofdzakelijk, dat de exemplaren der *Ooycaars*, ontving, moest ter verdere distributie aan boekverstrekkers bestemd waren, en dat hij geen blaadje de *Ontleend* over den post had ontvangen; van welke reden, op verzoek van *mr. de Kempener*, addekegehouden.

DE SHOKKELAARS VAN PENMARCK.

I.

DE PACHTBOVEN VAN TREMEREN.

De Gisteravond bedekte de kust; er heerschte een van welke bijzonder aan de noordelijke zeeën eigen zijn, de de romanschrijvers bij voorkeur hunne sombere verhalen. Een lichtstraal doorkleefde den zwaren rouw van de zee rustte; geen enkele donderdags brak het gebul van den wind af, de wind brulde, wanneer de steile oever sloeg; de regen kletterde met verduidelijking op de hut van den armen vischer, of op de zee, die donderend geraas tegen den voet der rots kloste; de winden zich de weg, de regen en de golven, om eenen duisternen en geheimzinnigen schrik te verspreiden had men tuschenpoelen van stilte, dan scheen in de verte een noodkreet, een hartvercheurend roepen, dat tegen de zee worstelden. De zee was een logge stoumoedige lange de rotsen van de zee, zonder zeilen, en eens zich tuschen de zee, dan weder het met zijn spijzen vorm door een zeeman met een herkulische houding hield het land. Staande te midden der krigvoerende el-

Nadat eenige beschuldigten en verdere getuigen wegens het te Delft gebeurde gehoord waren, is op het bezoeken der bewuste herberg te 's Gravenhage, door de beschuldigde de *Maas*, *Meester* en anderen, teruggekomen, en zijn de verklaringen gehoord wegens de gesprekken, door en met de beschuldigten *Meester* en van *Gorkum* op de plaats der gevangenis gehouden. Onderanderen hebben de concierge en twee bewaarders van het huis van verzekering alhier verklaard, dat het hun onbekend is of en wanneer de bedoelde gesprekken der gevangenen hebben plaats gehad. De concierge erkent dat het buiten zijn weten geschied kon zijn, maar dat hij althans het nooit heeft vernomen.

De getuige *Grootgeod*, drukker, legt te dezen opzichte, bewaardende verklaringen af, die door de beschuldigten *Meester* en van *Gorkum* ten stelligste wederproken worden. Deze getuige was, volgens de verklaring van den commissaris van politie *Waldeck*, na uit de gevangenis ontslagen te zijn, ongeroepen bij hem gekomen, en had hem mededeelingen gedaan, van welke hij, getuige *Waldeck*, zich verplicht gerekend had proces-verbaal op te maken, en ze aan een register-commissaris mede te deelen.

Morgen, ten tien ure, zal het getuigenverhoor worden voortgezet, en zullen alle getuigen ter ontlasting benevens *Grootgeod* en *Schenk*, aldaar tegenwoordig moeten zijn.

— Sedert eenige dagen had men alhier vernomen, dat Zijne Exc. de Minister van Financien, op zijn buitenverblijf nabij Haarlem, door vrij ernstige koortsen was aangeast. De laatste berichten zijn echter van dien aard, dat men niet alleen het gevaar voor geweken mag houden, maar zelfs de gegronde hoop op een spoedige herstelling koesteren.

ARNHEM, den 28. September. Heden nacht heeft op den Rijn-Spoorweg een ongeluk plaats gehad. Op de hoogte van Driebergen is een paard, dat, vermoedelijk uit een weide geraakt, op den spoorweg liep, door de locomotief, den tender en een goederen-wagen overreden, zonder dat deze voorwerpen van het spoor geraakten; doch de twee onmiddellijk daarop volgende, met reizigers gevulde wagens, waren niet zoo gelukkig, daar zij uit de sporen geraakten en wel 10 minuten ver door het zand zijn voortgeslept. Dit veroorzaakte zodanige verwarring onder de reizigers, dat twee onvoorzigtigen uit de wagens sprongen, en zware kwetsuren bekamen: een van hen moet zelfs de beenen gebroken hebben. — Door het heen- en weder-sieuen is zoo veel tijd verlopen, dat de trein, die gisteren rond ten 11 ure had behooren hier te zijn, eerst dezen morgen om 3½ is aangekomen.

Men vraagt, waarom niet al de goederen- en beesten-wagens vóór de rijtuigen der passagiers, in plaats van daarachter gespannen worden? Men meent, dat de laatste dan minder gevaar loopen van ongelukken te bekomen.

(Arnh. C.)

VLISSINGEN, den 1. October. Gedurende de maand September zijn alhier geboren 26 personen, als: 15 van het mannelijk en 11 van het vrouwelijk geslacht; overleden 29, als 13 van het mannelijk en 16 van het vrouwelijk geslacht. Onder de overledenen zijn 1 elders gestorven en 1 elders te huis hebbende.

Met betrekking tot den ouderdom waren de overledenen als volgt:

Beneden, het jaar	11
van 1 tot 10 jaar	7
α 10 α 20 α	—
α 20 α 30 α	2
α 30 α 40 α	2
α 40 α 50 α	2
α 50 α 60 α	1
α 60 α 70 α	2
α 70 α 80 α	1
α 80 α 90 α	—
α 90 α 100 α	1

29

Terwijl er 6 huwelijken zijn voltrokken.

— Men toog met eenige grond veronderstellen, dat nu eindelijk de keus van Z. M. den Koning bekend zal worden,

menten, scheen bij de golf te trotseren, welke onder hem brulste, den wind, die zijn haar worst deed opvliegen, en de vachtige stof van zijne wijde broek aan zijne beenen deed kleven. Hij herriede spoedig het oostelijke punt van de kust, wande aan de laatste der bazaltzulen, die de zee omzoomen, steunde naar het noorden, en verdween in een kleine baai, beneden het gebucht Lactudy.

De baai van Lactudy is een naauwe ruimte, te westen en zuiden door hooge steile kusten besloten, en welke door een eiland beschermd wordt tegen de branding der zee, zoodat de hooge golven van den ocean naauwelijks de oppervlakte van haar water even berispen. De zeeman maakte zijn vaartuw vast, luisterde alsof hij vreesde overvallen te zullen worden, en begaf zich op strand. Men mag volge hem.

De kleeding van dezen deed hem eenigzins gelijken op den Ceasar der Ruy-Bles. Zeis de lousen, waarmede hij bedekt was, hadden nog een overblijfsel van die sierlijkheid, welke den edelman herinnert, die smokkelaar, bedelaar of fortuinzoeker is geworden. Toen zij eenige schreden van het schip verwijderd waren, zeld de spursman in het spaansch, met een Gallicisch accent:

« Spoedig, laat ons scheiden, en dat God u in zijne heilige bescherming neme!»

Hij sloot in zijne vereelde hand de hand van den passagier, wiens oog door tranen bevochtigd worden. Tien minuten later klom de laatste een smal voetpad op, dat in de steile rotsen van het strand was uitgehouwen, terwijl de zeeman zijne gangen deed, en weder in de volle zee liep.

In een armoedige hut, de pachtboven van Tremereu genoemd,

betrekkelijk dengenen aan wien het Hoogstdenzelfen belangen zal de portefeuille van binnenlandsche zaken definitief op te dragen. — Het mag bijna overtollig geacht worden te herhalen, dat al hetgene betrekkelijk deze keus gezegd en geschreven is op niets dan gissingen berusten kan.

— Volgens een bijzonder bericht, door de *Haarlemsche Courant* mededeeld, zou bepaald zijn, dat de Vorst van Beiling f 225,000, en die van Karang Assam f 75,000 voor oorlogskosten zullen belaten.

— Wij hebben weer fraaije staaltjes van bennektet, hatelijke *chicanes*, vexaties, en nuttelooze calangeringen van de spottelen der verdrukking, voor de regtbank des publieks te brengen:

1°. Een inwooner der stad Hardenberg, genaamd *Tru-te van der Veen*, bezig zijnde op haar land bockweit te binden, heeft het ongeluk in tegenwoordigheid van tien getuigen een geheel hoed melis suiker te vinden. Een troepje uit de bende van van *Hall*, overvalt haar, en doondert het gewone alledaagsche: « ZET AF!»

Wat de arme vrouw tot hare verontschuldiging moge inbrengen, van de suiker niet gismokkeld, maar op haar land gevonden te hebben, hoe alles afdoende de getuigen het bevesteren, het haat niet met al. — Bij God is genade, maar hij geen belastingstrawanten. Er is proces-verbaal opgemaakt, en daar de ongelukkige met den kuipersnaas niet kan transizeren is haar voorland hoogst waarschijnlijk « ACHTER HET SLOOT!»

2°. Een arm meisje van 15 jaren terzelfde stede woonachtig, vindt in het Hardenbergerveld nabij de hanoversche grenzen, een stuk afgesneden broodsuiker, mogelijk den een of anderen belasting-duivel, bij een glorieuse verovering ontvallen.

In groote blijdschap, (niet vermoedende, dat haar die zoo zuur zoude opbreken, en zoo duur testaan komen), vliegt zij naar huis om haar arme zieke moeder met dezen lekkernij vond te verrassen. Maar ach! en och! en weel daar wordt zij eensklaps van een paar spoken besprongen, en al weder als naar gewoonte, onmenscheijk bejegend. De suiker wordt buit gemaakt, bij den ontvanger gevergd en gewogen. De zwaarte is 2½ p. 11. De ouders zitten in doodelijken angst voor de gewaagde te deventer. Het arme kind is door den bekomen schrik mogelijk voor haar gansche leven ongelukkig en ongeschikt voor den arbeid! In zulke een Paradijs leven Wu! Oost, West, Noord-Amerika het best, — en het eenige dat ons rest! (de Burger.)

— Den 20. Juli is te Batavia aangekomen Zr. Ms. stoomschip *Vesuvius*, luitenant 1° klasse C. G. van *Hoogenhout Tulleken*, van Soerabaja, en den 23. de schouwers *Syph*, luitenant 1° klasse H. J. van *Maldeghem*, van Bali, en *Janus*, luitenant J. Spanjaard, van Ambona. Eerstgenoemde stoomboot is tot het overbrengen der brieven voor de Landpost geberigd en den 1. Augustus te Singapore gearriveerd.

Nominaties opgave der gesneuvelden en gekwetsten aan boord van Zr. Ms. schepen en vaartuigen, op den 28. Juny, by de krygsverrigtingen tegen Beiling. Gesneuveld: aan boord van Z. M. stoomschip *Bromo*, de luit. bediende *Mion*; aan boord der *Windkond*, de matroos 2° kl. N. Schraasenda en de marinier J. Maat, en een luit. matroos aan boord der kruisprauwen. — Doodelyk gekwetst: op de *Bromo*, de *Jeremodie Sidin*; op de *Huzaar*, de matroos 2° kl. W. de *Kuyt* en de marinier 3° kl. J. de *Bruyn*, en op de *Kamelen*, de luitenant ter zee 2° kl. L. F. van *Hoogenhout*; alle 6 sedert overleden. — Zwaar gekwetst: op de *Bromo*, de mariniers J. Aarsen en E. C. H. Ebers; de matroos 3° kl. S. van *Veen*; op de *Windkond*, de matroos 2° kl. C. Rotter en de marinier J. Hamelink. — Licht gekwetst: aan boord der *Bromo*, de luitenant ter zee 2° kl. C. A. Vrede en J. M. de *Jongh*; de mariniers J. C. Rooyard en H. A. Versteeg, en de matroos 3° kl. H. W. Fortbach en L. van den *Berg*; op de *Vesuvius*, de matroos 2° kl. W. van *Marle*; op de *Huzaar*, de matroos 1° kl. P. L. A. Louwenstein, en de mariniers 3° kl. P. van der *Stok* en P.

welke men zou gezegd hebben, dat een windvlaag tegen de zijde van de rots had geworpen, op eenen gelijken afstand van Lactudy en Pont-Labbé, had op dit oogenblik een zunderling tooneel plaats. De deuren, die luiken waren zorgvuldig gesloten. Dekens, welke men als gordijnen tegen de ramen en deuren had gehangen, sloten alle raten, waardoor het licht van de eenige brandende lamp, welke aan den zolder was opgehangen, kon heendringen; een knappend vuur schitterde in den haard, en in het midden van het vertrek zag men bij een geopend koffer een veld van smokkelaars van *Quessant* zitten, wiens stem, gebaren en gerimpeld voorhoofd een leven vol gevaren en vermoedens verrieden; twee pistolen en een grote dolk schitterden in zijnen gordel. Een oude vrouw, de vrouw des huizes, aan zijne voeten voor den koffer op hare knieën zittende, haalde er foulards en cochemeriden dopen uit, benevens zijne engelsche stoffen, lijnwaden, brandende kanten, die zij telkens keerde en omkeerde, en met de overschilligheid van eenen ambtenaar in de haak van leening beschuldigde. Maar Jenny, hare dochter, een waar bresgrijver, rood, bruin meisje, met lompen bedekt, die naast haar op hare knieën lag, kon zich niet verdragen met het geizt van zoveel rijkdommen, en had geen vriendelijke lunkeren geneeg voor den schoonen smokkelaar, die dezelve bracht. Hare bevallige houding zat zeer af bij een groep boeren, die achter haar tegen den muur leunden. Ieder van hen was met een karabijn gewapend, en hun terugtoegedend gelaat hield zich zeer goed met de halfschaduw, waarin zij geplaatst waren. Een grijsaard met een aardvaderlijk gelaat, zat op een bankje in het hoekje van den haard met zijne ellebogen op zijne knieën. Zijn nadonkende blik scheen elk stuk stof te waardeeren, dat zijne

Heuser, op de Windhond, de matroos 3^e kl. S. van Oost-
rem en de matroos 3^e kl. H. C. Muller; op de Kame-
leoon, de matroos 1^e kl. H. Symens en de inl. matroos
Soliman.

Sterkte van de Zwaagt, welke de Balis-expeditie
heeft bygevoerd, onder bevel van den Schout-by-
Nacht E. B. van den Bosch.

Landings-divisie, onder bevel van den Kapitein ter zee
A. J. de Smit van den Brgecke: Zr. Ms. sloopschip, Bro-
mo, met 6 stukken en 128 man; de schoenerbrikken
Luzaar 4 st. en 60 man, en Windhond, 5 st. en 76
man. — Flotille-vaartuigen, onder bevel van den Luit-
enant ter zee 1^e kl. L. F. van Hoogenhuize: Zr. Ms. schoe-
ner Kameleoon met 5 stukken en 47 man; de gouvernements
schoener Niobe met 7 st. en 31 man; 12 kruisbooten,
ieder gewapend met 1 kanon en 2 draaiassen of lilas en
bemand met 20 koppen, en 6 prauwen majang, ieder
met 50 koppen; totale sterkte van de Landings-divisie 39
stukken geslacht en 612 man.

Auxiliair eskader, bij afwezig van den Schout-by-nacht,
gekomen door den Kapitein ter zee J. Enslin: Zr. Ms.
fregat Ceres, met 34 stukken en 300 man; het stoom-
schip Fenix met 6 st. en 103 man; de schoeners: Cired
10 st. en 47 m., Argo 6 st. en 47 m., Sylph en Zephyr
ieder 5 st. en 49 man, en het adviesvaartuig Pylos met
10 st. en 67 man; totaal van het Auxiliair eskader 176 stuk-
ken en 638 man. Totaal van het geheel eskader 115 stuk-
ken en 1250 man.

Staat van veroverde goederen te Batavia.

Twee veroverde viagen, een Balenische en een Man-
durensche; een metaal kanon 12 pond, van de kraton
de Singa-Radja; veelguld metalen tuurmoonden, van ver-
schillende kalibers; vijf en twintig vuurmoonden van ijzer;
een prauw, toep, van ongeveer 50 last grootte. — NB.
Het leger heeft een aantal buitgeld en goederen van ver-
schillende aard.

MENGELINGEN.

De aanstaande zitting der Staten-Generaal.

« Nog zes en zeventig dagen, Nog 1824 uren en de Staten-
Generaal staan weer voor onze ogen. » Zoo sprak, (lui-
dens het droomgeest, voorkomende in het laatste nummer
der Wapen) op den 5. augustus j. l. Vanens groote zoon
tot zijne collega's, die onder zijn presidium te zamen wa-
ren. — Die heeren zuchtten, over hetgeen hun in de aan-
staande zitting te wachten stond. Maar wij, Nederlandsche
burgers! hebben wij reden om ons te verheugen, dat die
edelmogende mannen weder bij elkander komen? Indien wij
het voorleende raadplegen, dan is er voor ons geene stof
tot blijdschap. —

Wij zullen niet gewagen van de rogering van den 1° Wil-
lem; wij zullen het niet herdenken, hoe zwakheid en toe-
gevendheid van de zijde opziet, zoogenoemde verteenwoor-
digers, het land hebben gestort in een jammerpoel van
schulden en van velerlei ellende. Wij willen het oog slaan
op huijgen die mannen hebben verricht, sedert den dag,
waarop WILLEM II den troon heeft bestegen. — O! wat
was dat een heerlijk oogenblik, toen de held van Quatre-
bras, van Hasselt en van Leuven, tot in de ziel geroerd en
met tranen in zijne oogen, voor God de gelofte aflegde,
dat hij zijn volk gelukkig zoude maken! —

Gij verteenwoordigers des volks! hebt gij die ontroerde
stem niet gehoord, waarmede hij het: « Zoo waarlijk helpe
mij God almagtig! » heeft uitgesproken? Hebt gij den blik
niet gezien, waarmede hij het vergaderde volk aanstaarde,
als zoude het in zijne oogen lezen, dat zijn heil en zijn wel-
vaart het meeste wogen in zijn vorstelijk gemoed? En zoo
gij dat hebt gehoord; zoo gij dat hebt gezien, waarom hebt
gij het den Koning zoo moeilijk gemaakt, om aan die be-
lofte getrouw te zijn? Waarom hebt gij niet, bij iedere
verkeerde handeling zijner ministers, hem uwe trouw en
verknootheid bewezen, door hem rond en openlijk te zeg-
gen: « Sire! uwe getrouwe Nederlanders hebben u lief: zij
wachten het goede van u: maar uwe ministers zullen u
het hart des volks vervreemden, door hunne handel-
wijze, en indien gij u niet hoedt voor hunne verkeerde raad-
gevingen, dan zal de dag geboren kunnen worden, waarop
gij niet meer zult worden begroet, met die hartelijke uitboe-
zelingen van vreugde, die het volk nu doet hooren, wan-
neer gij u in deszelfs midden vertoont. »

Waarom hebt gij den Koning niet gezegd, dat zijne mi-
nisters hem leiden op den verkeerden weg, wanneer zij hem
doen gelooven, dat het volk geene behoefte heeft aan staat-
kundige verbeteringen: dat het volk van Nederland kan wor-
den geleid, zoo als men onompedige kinderen leidt? Waarom,
hebt gij geen moed gehad, toen eene grondwets-hersiening
u daartoe werd aangeboden; nadat gij, met bijna eenpa-
rige stemmen, hadt verklaard, dat die herziening noodza-
kelijk was?

En nu: bij de zitting die weldra zal geopend worden,
zult gij het den volke doen vergeten, door zedelijke voor-

beelden, dat het gebukt gaat onder vroomelijke lasten, waar-
in gijlieden en de vrees, in evenredigheid, niet genoegzaam
draagt? Zult gij het aan den Koning durven zeggen, dat
de dag reeds daar is, waarop het volk hem niet meer « vi-
vat! » meer begroet; dat het den eenmaal zoo hartelijk ge-
liefd vorst, met stilzwijgen bejegent en het stilzwijgen
van het volk, een les is voor de Koningen? Zult gij
hem zeggen, dat de schuld daarvan ligt bij zijne mi-
nisters, die zich, bij al hunne daden, met de Koni-
niklijken mantel dekken en alzo de verantwoordelijkheid
van hun bekeer, op zijne schouders leggen? Zult gij
den slagboom trachten weg te trekken, die den
Koning van zijn getrouw en hem nog liefhebbend volk af-
scheidt?

O! zoo gij dat doet! dan zal die aanstaande zitting van
U edelmogenden een tijmpert worden van heil voor Neder-
land. Neemt dan de begroeting-wetten aan! wij zullen de
lasten blijmoedig dragen; want voor een volk, dat op voor-
uitgang en verbetering hoopt zijn al lasten ligt. Voor-
uitgang! verbetering! Ja! die zullen ons deel worden als
de waarheid zal zijn, doorgedrongen tot den ridderslijken Koni-
ng. Lefte vlijers en verachtelijke baatzuchtigen beletten
den vorst de behoeften, de begeerten van zijn volk te ken-
nen. — Aan wie behoort de edele taak, om den Koning
met den waren stand der zaken bekend te maken anders,
dan aan de Staten-Generaal. — Aan U dus edelmogende
heeren! worden onze diepste belangen toevertrouwd:
aan U worden onze variëteit bejagen, Ondersteunt die
mannen in uw midden, die steeds der waarheid hulde de-
den, en aan de ministers zal de gelegenheid worden beno-
men, om hunne waarachtige stem, door doorgaan voor
de stem der opgewoondene overgevoerdheid. Zoo zal de Koni-
ng de waarheid leeren kennen en aan U zullen vaderland
en vorst hun geluk te danken hebben.

Handelt r66 in de aanstaande zitting, leden van de Sta-
ten-Generaal! en hoewel het volk u niet gekozen heeft,
hoewel het volk u niet kent, wij zullen u begroeten, als
waart gij wezenlijk onze vertegenwoordigers!

Trinquelot, Taalmeester.

De comedie is dikwijls niet vermakkelijk op het toneel,
maar v66r de correctie reghank is zij het altijd. —
Onlangs was de heer TRINQUELOT verklaard dat hij zijn
vrouw geslagen had en verklaard door zijne vrouw zelve.
Hij is een ontzaggeelke mijnheer van vijftig jaar, pootig,
stijf, regt als een paal, de kin weggedoken in eene groote
witte das, welke twee lippen als twee vlotgels rond-
sluideren. TRINQUELOT is taalmeester, of zoo als men het
te Parijs noemt professor in talen; en eert zijne hand-
tering veel meer dan zijne vrouw. Men zal het zien aan
de bijzondere kous van uitdrukkingen ten opzichte van de
eene en de andere.

« Mijnheer de President, zeide hij eenen deligen stand
nemende, zoo madame TRINQUELOT er maar een beetje erg
in had, van welk belang de naam is, dien ik haar mede-
gedeeld heb, zij zoude zich wel gewacht hebben voor het
schandaal van hare vervolging. De groote NAPOLÉON, wiens
denkbeelden dikwijls met de mijne overeen zijn gekomen,
zeide dat men zijn vuil lijnen binnen 's huis moest wag-
schen. — Mijne vrouw had zich dit woord, hetwelk ik haar
dikwijls geciteerd heb, behooren te herinneren. »

— Waarom hebt gij u uw vrouw geslagen? vroeg de
President.

— Ik zal mij wachten om het te zeggen, antwoordde
TRINQUELOT met nog meer majesteit. Ik heb te veel eerbied
voor mijn heilig karakter als man, als echgenoot, en als
taalprofessor. Een ander, doorlichtig keizer, dien men in
sommige opzichten bij den grooten NAPOLÉON kan vergelijken,
en niet wien mijne denkbeelden ook dikwijls overeenstemden,
heeft ergens gezegd: De vrouw van CESAR moet zelfs niet
verdacht worden.

— Dat zijn inlichtingen, die niets verontschuldigen. Gij
hebt uwe vrouw geslagen in het aangezicht gegeven, die eene
blijdschapsstorting veroorzaakt.

— Dat is eene rhetorische figuur, mijnheer de President,
die wij grootspraak of overdrijving noemen. De daadzaak is
dat de nagel van mijnen wijsvinger zich in aanraking be-
vindende met de opperhuid der wang van madame TRINQUE-
LOT, een roodachtig druppeltje verschenen is... zoo dat eene
bloedstorting is, heb ik geen zweltem kennis meer van de
taal van BOSSUET, eene der zee, die ik onderwijs.

— Wij zullen de getuigen hooren.

Dit is het tweede bedrijf van het blijspel.

Een mannelijke nadert voor de balie, uitgedroogd, geel,
zenuwachtig, klappertandende en bevende van top tot teen.
Hij heeft slechts een antwoord en een reifren: Ik zou wel
willen heengaan!

Gij hebt den heer TRINQUELOT zijne vrouw zien slaan?

Zeg de waarheid.

— Ik heb niets gezien mijnheer de President, en ik zou
wel willen heengaan.

— Bedaar, neem een oogenblik rust om u te her-
stellen.

vrouw opsmakte. Een groote dog lag bij hem voor het vuur-
Het schijnt van den haard w66p op dit binnenvetrek licht en
bruto, zoo als men dit in de schilderstukken van Rembrandt op-
merkt.

« Jossendal! » zeide de oude Drack, « dit is het laatste, dat
wij zamen zullen doen. Bij elke reis verhoogt gij den prijs; en
waarschijnlijk, hetgeen ik verdien, is de moeite niet waard, dat ik
met de kollembanden in oorlog leef. »

« Ja, » zwijg, » zeide de smokkelaar, « gij zult voor
300,000 francs verkoopen, hetgeen ik u voor 50,000 francs laat,
en gij zult met uwe desgenoten, hetgeen een zilver voordeel van 30,000
kroonen veroorzaakt. Verstaat gij, ik zonder van den koop of vijf
ellen graafse kant, ter keuse van de dochter van vader Drack,
en ik geef se haar, opdat haar trouwmis u niets zal kosten.
Bruno Graisdamer opdat zij zich, wanneer zij doezelf draagt,
kapitein Jossendal zal herinneren. »

Jenny Wondra, zag haren vader aan, voordat zij deezelfe aan-
nen, en bedachte eindelijk den buffaliken smokkelaar met een
glimlach. Op dit oogenblik werd er van buiten aan de deur ge-
klopt; de schrik teekende zich op aller gelaat; de dog kwam aan
de deur aanstonds en grondde.

Hij heeft niet gelacht, het zijn de galmtoes, » zeide Drack zacht,
en met eenen wank, de zijne tegenspraak duldde, wees hij zijne
dochter eene deur, waartoe zij verwezen. Vervolgens deed hij
zijne manschappen in de hoeken van het vertrek post vatten, en
plaatste zichzelf en kapitein Jossendal op eene lijn, allen met
de wapens naar den grond gekoerd, de vinger op den trekker,
het oor oplettend, en het oog op de deur gericht, waarop men
voor de tweede maal klopte.

De oude Marine sloop naar de deur, bragt haren mond op

het slot en vroeg niet eens schorre stem: « Wie klopt er zoo
laat? »

« Zoudt gij? » was het antwoord, « voor eenen nacht senen onge-
lukken, verdwaalden reiziger kunnen opnoemen? »

« Zij gij allen? »

« Ja, » goede vrouw! ik ben alleen, en doodelijk vermoeid. Ik
heb honger en een koud. »

En tot toeliding van dit korten en vurig gebod, huilde de wind
als een heusche geest, kletterde de regen geweldig tegen de luiken;
terwijl de hut kraakte en waggelde.

« Moet ik openden? » vroeg de oude aan de lieden, die in
het vertrek waren.

« Ja, » zeide Mathieu Kerfoulio, de schoolmeester van Lactu-
dy, « en de liette schrik van de bende. » De knap moet zeker
door de schreien van den muur gekoken hebben; laten wij ons
van hem meester maken. »

« Kom aan, brave zonen! » vroeg Drack er bij, « leg aan,
op bij het minste teken van verrad. »

Marina schoof de gordels van de deur en toen de reiziger
van den logger, binnentkomende, de verschrikkelijke, vijandige
houding tegen hem, aanschouwde, behevende de witte tanden,
welke de hond van zijne nieuwe kennissen hem liet zien, gevoelde
hij zich niet zeer op zijn gemak over de wijze, waarop zij de
plichten der gastvrijheid uitoefenden. Toen het intusschen deug-
delijk bleek, dat hij alleen was, en dat men op nieuw de deur
gesloten had, legde men de wapens neder; Drack ging weder zit-
ten, riep zijnen hond bij zich, en begon den vreemdeling op de
volgende wijze te ondervragen:

« Wat brengt u hier? »

Ik ken van mijn regiment weggevoerd en ik zoek eene schuil-

— Ik heb eene hulvering van het schiet-
grootte teen. Ik kan het niet helpen. Mijne
eenige vrucht ik ben, heeft mij eenig en alleen
nuwachtig en licht-indrukkelijk temperament gege-
heerlijke toestel der gerechtigheid, de warmte, ik
ik mij stil weg moet pakken... Ik zou wel wil-
gean.

In plaats daarvan geeft men hem een stoel en
zich er op latende vallen.

Verwardig in mijne verontschuldigen aan te
wat ik vrees voor alles!... De kinderachtighe-
geeft mij naamloze sidderingen. De revolutie is
schuld. Dat komt doordien ik dat verschrikkelij-
heb doorleefd. Ik was negentien maanden, in
de bloedige Septembervdagen...

— Houd op met die uitweidingen en antwoord.

— Onmogelijk, mijnheer, onmogelijk, ik ge-
onder mij weg zink. Sta toe dat ik u mijne af-
bewijzen maak.

— Hebt gij den beschuldigde zijne vrouw zien
of neen.

— O! wat schiet het mij daar door het lijf
oogenblik... Gebedsbewegingen hebben altijd de
king op mij... Mijnheer de President, gij moet
wat gij wilt, maar ik moet absoluut heengaan.

En het mondelinge vlugt inderdaad weg, houdende
tusschen de twee handen en het gelaat even scherp
als het bleek was, toen hij binnen kwam.

Ongelukkig was er bij gebrek van getuigen en
niet van den doctor TRINQUELOT word veroordeeld
honderd francs boete en de kosten, in weer-
terbed voor zijn persoon en zijn staat.

ADVERTENTIE.

\$\$\$ Het KOLLEGE van REGENTEN
ARM, GAST- en WESCHUIS te V.
S zal op Dinsdag den 13. October 1846
voormiddags ten 10 ure precies, in het Gesticht
(Gasthuis) in het openbaar aanbesteden, de levering
voor bovengenoemde Gesticht, benoemde LEVE-
DELEN, BRANDSTOFFEN, KLEEDING, en
SEL enz., in het jaar 1847; waarvan de conditio-
lijks ter lezing liggen, ten Huize van den Amster-
Rentmeester in de Wagenaarsstraat, Wijk I. No. 88.

ZEETIJGEN.

VLISSINGEN, den 1. October. Sedert den 29. Septem-
ber, ter reede gekouen.
Voor Antwerpen bestemd:
Ova, T. Ockelman, Altoos, tarwe en rogge; Gal-
T. Dawson, Montevideo, Iluiden; the Laurel, W. E.
Maangate, Mais; Henricie, W. Greisen, Mathanas,
Voor Amsterdam bestemd:
Indiano, A. L. Anagiro, Odessa, rogge.
Voor Vlissingen bestemd:
Change, C. Davis, Sunderland, steenkolen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van
naar gezeld.
Sephys, W. Dark, schors, Leith, Fortuna, J. J. M.
ballast, Heilighaven, Johann, J. S. S. Kolff, dakpan-
mel; Experiment, P. Thase, ballast, Leith.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELWATER
1 October 1846.

De Nederlandsche muiden	De Nederlandsche muiden
O. Z. Tarwe (1845) .. 10.55	W. Paardenboonen .. 11.00
N. ditte dito .. 11.00	W. Gr. Erwten .. 11.00
O. W. Walch. Tarwe (1845) .. 10.50	W. Witte dito .. 11.00
Nieuwe dito .. 11.50	Z. Paardenboonen .. 11.00
O. Rogge (1845) .. 8.75	N. Z. Gr. Erwten .. 11.00
N. dito .. 9.00	W. Koolzaad .. 11.00
Winter garst (1845) .. 6.00	Zomer dito .. 11.00
Zomer garst .. 6.00	Raapolie .. 11.00
Haver .. 6.50	Pateutolie .. 11.00
Rookwiel .. 6.75	Lijnolie .. 11.00
W. Witteboonen .. 11.00	Lijnolieken f 10.00 de m.
Dit Bruikeboonen .. 11.50	Raapboonen .. 11.00

Stads-Doort.

Opening des morgens ten 4 1/2 ure.
Sluiting des avonds ten 7 ure.
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure, en de
Leas- en Duinpoort ten 10 ure.

plaats voor dezen nacht.
« Vanwaar komt gij? »
« Van Quimper. »
« Waar zijt gij geboren? »
« Te Gullerborn. »
De oude smokkelaar beschouwde den vreemdeling naa-
hij zag zijne zwarte oogen, zijn gekroerd haar, zijne
gelaatskleur, liet langzaam zijnen blik verwenen op de
geschiedte lomp, die zijne ineengetrokken en sterk
bedekten, en fronte zijn voorhoofd. Vervolgens horman
klopt:
« Vanwaar hebt gij deze kleeding? »
« Ik heb dezelve tegen mijne uniform met eenen
melen geruild. »
De grijsaard schudde zijn hoofd ten teken dat hij
loofde, en zeide op denzelfden toon: « Een Brits
zich op deze wijze. Welk regiment zijt in bezetting
dat gij verlaten hebt? »
De vreemdeling bleef het antwoord schuldig.
« Een geruisen! » bleef de vreemdeling het stilzwijgen.
Ook de oude Drack, atorde hetwelke niet, en schreef
het antwoord af te wachten.
« Waartoe dient eene dergelijke ondervraging? »
« Denk van mijn wat gij wilt. Wil gij mij voor dezen
bekeek op uwe zolder insluiten, ja of neen? »
(Vervolg, hier)